

Fitor entra per primer cop a l'univers cinematogràfic amb el rodatge de *Petra*

FORALLAC

Aprofitant la fi del rodatge a la finca, el passat 27 de maig al Mas Plaja de Fitor (www.finca-fitor.com) va tenir lloc un dinar adreçat a posar en contacte als artistes, director i productors de la pel·lícula *Petra* amb els mitjans culturals del Baix Empordà, així com amb una mostra de la família propietària del indret. Fitor entra per primer cop a l'univers cinematogràfic amb aquesta pel·lícula, protagonitzada per Marisa Paredes, Àlex Brendemühl, Bárbara Lennie, Oriol Pla, Carme Pla i Chema del Barco, acompanyats pel debutant Joan Botey i Serra, propietari de la finca i col·laborador habitual de la *Revista del Baix Empordà*. Tot plegat a les ordres del director Jaime Rosales i de la prestigiosa directora de fotografia Hélène Louvart, que van escollir Fitor com a lloc central del relat. La majoria d'ells var ser presents al

dinar del Mas Plaja de Fitor.

Amb un argument de tragèdia grega, el rodatge s'ha allargat durant set setmanes i ha alternat filmacions a la masia mil·lenària del Mas Cals amb marcs naturals de camps, suredes, pinedes, construccions medievals i roques utilitzades per la cultura neolítica, tan important a la localització, un fet que sens dubte donarà un toc molt original al film. La resta d'escenes s'han rodat al Far de Sant Sebastià, a Sant Sadurní de l'Heura, al Castell d'Empordà, a Peralada, a Arganda del Rey, Madrid, i la Serra de Valdemanco y Miraflores.

Produïda per Fresdeval Films, Wanda Visión, Oberon Cinematogràfica, Les Productions Balthazar (França) i Snowglobe (Dinamarca), amb la participació de TVE, TVC, Movistar+, ICAA, ICEC i Eurimages, *Petra* serà distribuïda per Wanda Visión i la seva estrena està prevista per l'any que ve. En

paraules dels seus màxims responsables, el film "*és un camí cruel i sense retorn cap a la veritat. La història d'una cerca convertida en una espiral de tragèdia, secrets familiars, mort i violència pels seus protagonistes i, per una altra banda, la força interior de Petra portada fins a les seves últimes conseqüències i l'amor, decidit a reclamar el seu lloc*". Clara Roquet i Michel Gaztambide firmen el guió juntament amb el propi Rosales, mentre que la banda sonora anirà a càrrec del reconegut music danès Kristian Eidnes Andersen.

Després de l'última claqueta, Jaime Rosales va valorar el rodatge de *Petra* com "*una de les experiències cinematogràfiques més exigents i, a la vegada, més estimulants de la meua carrera. Potser perquè ens vam autoimposar inventar cada dia solucions noves. Allò que ens havia funcionat el dia anterior no podíem repetir-ho al següent.*

Cultura

Allò que no havia sortit bé, havíem de redissenyar-ho. Hem intentat en tot moment evitar la autoindulgència. Inventar, buscar, tornar a començar, situar-nos cada jornada davant de l'abisme pensant en com estimular a l'espectador amb cada pla. Una història en la qual el ritme, els girs continus, la profunditat dels personatges, les interpretacions, els espais o la pròpia llum són elements claus pel resultat final ens va fer concebre el rodatge d'aquesta manera. Ara estem exhausts però molt satisfets d'haver rodat Petra com la hem rodat, una filmació que hauria estat inimaginable sense el magnífic equip que ens ha acompanyat i sense uns actors de veritat molt especials".

Per Àlex Brendemühl, la pel·lícula suposa per a Jaime Rosales "una aposta per acostar-se al gran públic i emprendre un nou camí amb pel·lícules menys hermètiques i més properes a l'espectador. Té un component de tragèdia grega: hi ha grans drames i grans passions, venjança, violència, culpa ancestral, odis, amor, mort, assassinat... (...) He llegit diferents versions del guió i he anat veient com la realitat s'anava incorporant a la història. Al Jaime li agrada molt treballar a partir dels elements que té disponibles en aquell moment, i per això també va triar Joan Botey encara que no tingués cap mena d'experiència com a actor: era un personatge que ja li inspirava la veritat que li demanava la història, i d'alguna manera jo també he volgut adaptar-me a aquesta situació, és una de les coses positives de treballar amb actors i no actors. No és un rodatge típic, perquè la filmació entra molt dins de la narració, en forma part i es converteix en un dels seus fils conductors". Per l'actor "la dedicació i l'entusiasme d'en Joan fa que t'enamoris de Fitor. Interpreto el paper del seu fill i jo coneixia el seu fill de veritat, fet que ja em va permetre enfocar el meu personatge d'una manera diferent a l'habitual". Brendemühl considera que Fitor "és

Fotografies: Paco Dalmau

un lloc molt especial, molt salvatge, amb un paisatge encara molt verge i feréstec, malgrat tot, on encara hi ha punts on no tens ni cobertura pel mòbil".

Oriol Pla, que interpreta un paper secundari però amb una rellevància especial en el desenvolupament de la trama, explica que es tracta d'un "tipus de rodatge i d'una manera de rodar molt diferent del que és habitual i amb un apropament poc convencional a la interpretació, amb un elevat component d'improvisació. Moltes vegades hi ha un apropament del personatge a l'actor i no al revés, i cada nova presa és una nova versió de la història d'aquella escena. El Jaime és un director molt curós, i

és fantàstic poder trobar un artista cinematogràfic amb una proposta tan clara i tan personal (...) Sense deixar en cap moment de ser qui com a artista cinematogràfic, proposa a l'espectador una realitat molt dura i amb un gir de guió dramàtics i molt tràgics. És una història molt trencadora i prou potent com per arribar a molta gent". Per Pla, Petra "és una de les coses més especials que he fet en cinema, perquè mai havia treballat d'aquesta manera, rodant durant quatre hores només dos minuts de pel·lícula amb un equip molt reduït, sense gairebé efectes lumínics i amb molt poca interferència de l'exterior. La càmera és un com un fantasma, o un àngel, que creua la

Cultura

vida d'aquests personatges. Ha estat una experiència molt enriquidora, m'ha creat moltes preguntes i m'ha obert molts camins”.

L'actor també va valorar molt positivament el treball amb actors no professionals –“actors naturals”, en paraules del mateix

Rosales–, com és el cas de Joan Botey: “és fantàstic veure l'apropament actoral d'una persona sense cap experiència prèvia en aquest món. Des dels assajos ha seguit endavant, no s'ha acovardit en cap moment i ha estat molt generós amb tots nosaltres. Si no

es treballa amb professionals en cinema les coses poden no sortir però l'experimentació em sembla genial: treballar amb actors que no són professionals però que poden interpretar està molt bé, la diversitat sempre és bona”.

// Pau Roig

Joan Botey i Serra parla del seu debut com actor

Com ha estat possible que Petra s'hagi rodat en bona part a la finca de Fitor?

Es relativament normal la recerca de localitzacions a cases històriques a Catalunya per part d'interessats en filmacions, anuncis o actes determinats. Nosaltres tenim el Mas Cals dins la organització “Monumenta. Castells i Cases catalogades de Catalunya”, el que ens ha permès accedir a organitzacions europees i fer-nos més visibles. El cas es que ens varen venir a visitar per estudiar la possibilitat de rodar-hi *Petra*, primer un localitzador que hi havia estat com a turista i després el director Jaime Rosales amb la productora de la pel·lícula. I l'indret els hi va agradar.

I Joan Botey com ha arribat a convertir-se en un dels protagonistes del film?

La casualitat existeix, per més xocant que pugui semblar. Al cap de dos mesos d'haver tancat la localització em va trucar el director i m'ho va proposar. Jo mai havia representat res, llevat dels *Pastorets* als 4 anys, i mai ni remotament havia pensat que pogués servir per al setè art. Però qui m'ho proposava s'havia fixat amb mi, i els altres que anaven amb ell també coincidien en què podia servir. Varen fer-me un càsting i el vaig passar. La idea del director és barrejar el que ell anomena “actors naturals” amb els professionals, ja que considera que això estimula a tots. Per un septuagenari avançat com jo aquesta ocasió tan sols passa un cop a la vida i m'hi he llençat a

fons, pensant també que Fitor en pot sortir beneficiat.

Ha estat intensa l'experiència?

Sí, molt. Un actor no s'improvisa i des del mes de gener, amb freqüents viatges a Madrid, he conegut tots els actors i he assajat amb ells d'una forma distesa i formativa, amb un director totalment entregat a formar-me, educat i pacient fins al límit. Els actors m'han ajudat molt, i crec que també poden haver tret alguna cosa de mi. La veritat és que es forma un equip molt agradable i es comparteixen moltes coses de la vida privada. L'avantatge per mi ha sigut que aquest director no vol que s'estudiïn els textos de memòria, sinó les idees, i que cadascú les expressi amb el seu vocabulari per fer-ho més real i menys teatral. Això es un avantatge pels actors naturals. El rodatge pròpiament dit ha durat set setmanes, esgotador per

tothom.

I Fitor quin paper hi juga?

Jo, que represento un personatge molt central en el relat, visc al Mas Cals amb la meua dona, paper interpretat per Marisa Paredes. El nostre fill en la ficció, Àlex Brendemühl, també viu a la finca, i el seu festeig inicial amb *Petra* (Bárbara Lennie) té escenes a molts llocs: la Roca del Glà, el Camp de la Canyella, el Camp de la Cadena (on hi cacen un conill), als voltants del Mas Plaja... La directora de fotografia, Hélène Louvart, és mundialment famosa i se la disputen a tots els continents; espero amb il·lusió les seves escenes filmades perquè hi ha molta natura. Crec sincerament que haver pogut introduir Fitor a l'univers cinematogràfic actual serà un avantatge cultural més pel lloc. N'estic molt content.

Joan Botey, fotografiat per Quim Vives durant el rodatge de *Petra*

